

DE ZUID-AFRIKAAN.

KRANTSTAD DEN 9 FEBRUARY 1895.

HET rapport der Commissie, aangekondigd onderzocht te doen naar de omstandigheden in verband met het strand van de Francis Spaight en Diana, in de Tafelbaai op den 7 Januari j.l., en het verlies van leven by die gelegenheid, is in de Gazette van H. Donderdag verschenen zynde, hebben wy in ons blad van heden overgenomen tot altemoest narigt.

Indien de stelling, dat uit kwaad dikwerf goed geboren wordt, immer proofondervindelyk bewaard is geworden, dan is zulks voorzeker in het onderzochte geval geschied. De onderscheidene ondervindingen van de Commissie zich gepoet gevoelde, heeft buiten allen twyfel bewezen dat niemand zich alhier ambtshalve onder de drakte verplichting beschouwt om schepen in nood zijnde bystand te verleenen; en dat, indien de Scheeps Agenten dit uit eene verkeerd geplaatste geringheid mogten verontschamen, kostbaar leven en eigendom, zonder eene gepaste poging tot redding, ongevoerd kunnen worden. Het blijkt uit het gehoude onderzoek tevens, dat het Meeschlieders Genootschap, van betrek het Publiek behoud van zulke schoone verwachtingen te kusteren, door het volgen van wanbetere en onvolgelyke verwarring, waarvan wy immer getuigen zyn geweest, geheel buiten staat was, de edele bedoelingen ten uitvoer te brengen, welke men by dezes opzigt in sin beleeft te hebben. Hetzelfde denkt derhalven tot niets anders dan, hoe zeer hoe luyver, van de lyst onder liefdadige Genootschappen geschapen te worden; en wy vereenigen ons derhalve volkomen met de aanbeveling der Commissie om de noodige middelen tot het verlenen van krachtdadigen bystand, in handen van het Koloniaal Gouvernement te plaatsen.

Indien de stelling, dat uit kwaad dikwerf goed geboren wordt, immer proofondervindelyk bewaard is geworden, dan is zulks voorzeker in het onderzochte geval geschied. De onderscheidene ondervindingen van de Commissie zich gepoet gevoelde, heeft buiten allen twyfel bewezen dat niemand zich alhier ambtshalve onder de drakte verplichting beschouwt om schepen in nood zijnde bystand te verleenen; en dat, indien de Scheeps Agenten dit uit eene verkeerd geplaatste geringheid mogten verontschamen, kostbaar leven en eigendom, zonder eene gepaste poging tot redding, ongevoerd kunnen worden. Het blijkt uit het gehoude onderzoek tevens, dat het Meeschlieders Genootschap, van betrek het Publiek behoud van zulke schoone verwachtingen te kusteren, door het volgen van wanbetere en onvolgelyke verwarring, waarvan wy immer getuigen zyn geweest, geheel buiten staat was, de edele bedoelingen ten uitvoer te brengen, welke men by dezes opzigt in sin beleeft te hebben. Hetzelfde denkt derhalven tot niets anders dan, hoe zeer hoe luyver, van de lyst onder liefdadige Genootschappen geschapen te worden; en wy vereenigen ons derhalve volkomen met de aanbeveling der Commissie om de noodige middelen tot het verlenen van krachtdadigen bystand, in handen van het Koloniaal Gouvernement te plaatsen.

Indien de stelling, dat uit kwaad dikwerf goed geboren wordt, immer proofondervindelyk bewaard is geworden, dan is zulks voorzeker in het onderzochte geval geschied. De onderscheidene ondervindingen van de Commissie zich gepoet gevoelde, heeft buiten allen twyfel bewezen dat niemand zich alhier ambtshalve onder de drakte verplichting beschouwt om schepen in nood zijnde bystand te verleenen; en dat, indien de Scheeps Agenten dit uit eene verkeerd geplaatste geringheid mogten verontschamen, kostbaar leven en eigendom, zonder eene gepaste poging tot redding, ongevoerd kunnen worden. Het blijkt uit het gehoude onderzoek tevens, dat het Meeschlieders Genootschap, van betrek het Publiek behoud van zulke schoone verwachtingen te kusteren, door het volgen van wanbetere en onvolgelyke verwarring, waarvan wy immer getuigen zyn geweest, geheel buiten staat was, de edele bedoelingen ten uitvoer te brengen, welke men by dezes opzigt in sin beleeft te hebben. Hetzelfde denkt derhalven tot niets anders dan, hoe zeer hoe luyver, van de lyst onder liefdadige Genootschappen geschapen te worden; en wy vereenigen ons derhalve volkomen met de aanbeveling der Commissie om de noodige middelen tot het verlenen van krachtdadigen bystand, in handen van het Koloniaal Gouvernement te plaatsen.

Indien de stelling, dat uit kwaad dikwerf goed geboren wordt, immer proofondervindelyk bewaard is geworden, dan is zulks voorzeker in het onderzochte geval geschied. De onderscheidene ondervindingen van de Commissie zich gepoet gevoelde, heeft buiten allen twyfel bewezen dat niemand zich alhier ambtshalve onder de drakte verplichting beschouwt om schepen in nood zijnde bystand te verleenen; en dat, indien de Scheeps Agenten dit uit eene verkeerd geplaatste geringheid mogten verontschamen, kostbaar leven en eigendom, zonder eene gepaste poging tot redding, ongevoerd kunnen worden. Het blijkt uit het gehoude onderzoek tevens, dat het Meeschlieders Genootschap, van betrek het Publiek behoud van zulke schoone verwachtingen te kusteren, door het volgen van wanbetere en onvolgelyke verwarring, waarvan wy immer getuigen zyn geweest, geheel buiten staat was, de edele bedoelingen ten uitvoer te brengen, welke men by dezes opzigt in sin beleeft te hebben. Hetzelfde denkt derhalven tot niets anders dan, hoe zeer hoe luyver, van de lyst onder liefdadige Genootschappen geschapen te worden; en wy vereenigen ons derhalve volkomen met de aanbeveling der Commissie om de noodige middelen tot het verlenen van krachtdadigen bystand, in handen van het Koloniaal Gouvernement te plaatsen.

Indien de stelling, dat uit kwaad dikwerf goed geboren wordt, immer proofondervindelyk bewaard is geworden, dan is zulks voorzeker in het onderzochte geval geschied. De onderscheidene ondervindingen van de Commissie zich gepoet gevoelde, heeft buiten allen twyfel bewezen dat niemand zich alhier ambtshalve onder de drakte verplichting beschouwt om schepen in nood zijnde bystand te verleenen; en dat, indien de Scheeps Agenten dit uit eene verkeerd geplaatste geringheid mogten verontschamen, kostbaar leven en eigendom, zonder eene gepaste poging tot redding, ongevoerd kunnen worden. Het blijkt uit het gehoude onderzoek tevens, dat het Meeschlieders Genootschap, van betrek het Publiek behoud van zulke schoone verwachtingen te kusteren, door het volgen van wanbetere en onvolgelyke verwarring, waarvan wy immer getuigen zyn geweest, geheel buiten staat was, de edele bedoelingen ten uitvoer te brengen, welke men by dezes opzigt in sin beleeft te hebben. Hetzelfde denkt derhalven tot niets anders dan, hoe zeer hoe luyver, van de lyst onder liefdadige Genootschappen geschapen te worden; en wy vereenigen ons derhalve volkomen met de aanbeveling der Commissie om de noodige middelen tot het verlenen van krachtdadigen bystand, in handen van het Koloniaal Gouvernement te plaatsen.

Indien de stelling, dat uit kwaad dikwerf goed geboren wordt, immer proofondervindelyk bewaard is geworden, dan is zulks voorzeker in het onderzochte geval geschied. De onderscheidene ondervindingen van de Commissie zich gepoet gevoelde, heeft buiten allen twyfel bewezen dat niemand zich alhier ambtshalve onder de drakte verplichting beschouwt om schepen in nood zijnde bystand te verleenen; en dat, indien de Scheeps Agenten dit uit eene verkeerd geplaatste geringheid mogten verontschamen, kostbaar leven en eigendom, zonder eene gepaste poging tot redding, ongevoerd kunnen worden. Het blijkt uit het gehoude onderzoek tevens, dat het Meeschlieders Genootschap, van betrek het Publiek behoud van zulke schoone verwachtingen te kusteren, door het volgen van wanbetere en onvolgelyke verwarring, waarvan wy immer getuigen zyn geweest, geheel buiten staat was, de edele bedoelingen ten uitvoer te brengen, welke men by dezes opzigt in sin beleeft te hebben. Hetzelfde denkt derhalven tot niets anders dan, hoe zeer hoe luyver, van de lyst onder liefdadige Genootschappen geschapen te worden; en wy vereenigen ons derhalve volkomen met de aanbeveling der Commissie om de noodige middelen tot het verlenen van krachtdadigen bystand, in handen van het Koloniaal Gouvernement te plaatsen.

Indien de stelling, dat uit kwaad dikwerf goed geboren wordt, immer proofondervindelyk bewaard is geworden, dan is zulks voorzeker in het onderzochte geval geschied. De onderscheidene ondervindingen van de Commissie zich gepoet gevoelde, heeft buiten allen twyfel bewezen dat niemand zich alhier ambtshalve onder de drakte verplichting beschouwt om schepen in nood zijnde bystand te verleenen; en dat, indien de Scheeps Agenten dit uit eene verkeerd geplaatste geringheid mogten verontschamen, kostbaar leven en eigendom, zonder eene gepaste poging tot redding, ongevoerd kunnen worden. Het blijkt uit het gehoude onderzoek tevens, dat het Meeschlieders Genootschap, van betrek het Publiek behoud van zulke schoone verwachtingen te kusteren, door het volgen van wanbetere en onvolgelyke verwarring, waarvan wy immer getuigen zyn geweest, geheel buiten staat was, de edele bedoelingen ten uitvoer te brengen, welke men by dezes opzigt in sin beleeft te hebben. Hetzelfde denkt derhalven tot niets anders dan, hoe zeer hoe luyver, van de lyst onder liefdadige Genootschappen geschapen te worden; en wy vereenigen ons derhalve volkomen met de aanbeveling der Commissie om de noodige middelen tot het verlenen van krachtdadigen bystand, in handen van het Koloniaal Gouvernement te plaatsen.

Indien de stelling, dat uit kwaad dikwerf goed geboren wordt, immer proofondervindelyk bewaard is geworden, dan is zulks voorzeker in het onderzochte geval geschied. De onderscheidene ondervindingen van de Commissie zich gepoet gevoelde, heeft buiten allen twyfel bewezen dat niemand zich alhier ambtshalve onder de drakte verplichting beschouwt om schepen in nood zijnde bystand te verleenen; en dat, indien de Scheeps Agenten dit uit eene verkeerd geplaatste geringheid mogten verontschamen, kostbaar leven en eigendom, zonder eene gepaste poging tot redding, ongevoerd kunnen worden. Het blijkt uit het gehoude onderzoek tevens, dat het Meeschlieders Genootschap, van betrek het Publiek behoud van zulke schoone verwachtingen te kusteren, door het volgen van wanbetere en onvolgelyke verwarring, waarvan wy immer getuigen zyn geweest, geheel buiten staat was, de edele bedoelingen ten uitvoer te brengen, welke men by dezes opzigt in sin beleeft te hebben. Hetzelfde denkt derhalven tot niets anders dan, hoe zeer hoe luyver, van de lyst onder liefdadige Genootschappen geschapen te worden; en wy vereenigen ons derhalve volkomen met de aanbeveling der Commissie om de noodige middelen tot het verlenen van krachtdadigen bystand, in handen van het Koloniaal Gouvernement te plaatsen.

om deze kwestie in ernstige overweging te nemen, en dat er omtrent de algehele heropening dieser nadeelige restrictien, geen den minsten twyfel bestond.

Het laatste nieuws van Amerika was, van een meer vredes-geinden aard dan het vorige, ten minsten, wat den loon der dagbladen en de taal der staatkundige sprekers betreft; en had aanleiding gegeven tot de zoo zeer gewoontsche afleiding, dat alle geveeren vreedebrek inspannen dat land en Engeland, voor het tegenwoordige, over was; en hetzelve de gepastheid zou inzien om het bestaande geschildpunt, op eene vriendschappelyke wyze aftevoeren.

De voorgenomene expeditie naar Madagascar, zede men gereed te zyn zee te kiezen, en, ofschoon eenige der Franche bladen, zich bitter beklaagen, dat dezelve in vereeniging met Engeland zou geschieden, bemerkte wy niet dat er aldaar, tot dat einde, eenige toebereidselen worden gemaakt. Het Franche smaldeel zal onder het bevel geplaatst worden van Kap. Desfozes, Kommandant der Bourbonse stads, daar de diensten van den Prins de Joinville, waarschijnlijk, tot gewichtigere einden, gebougd zullen moeten worden.

Voor het overige zyn de ontvangende dagbladen van weinig aanbelang; voornamelijk voor den koloniale lezer.

HET POST WEZEN.

Wy vastigen de byzondere aandacht op een Gouvernements Bericht onder onze Advertentien te vinden, ter oprigting van Post Kantoren tusschen de onderscheidene steden en dorpen der Kolonie, het gebrek waaraan, eene gedurige bron van bezwaar onder onze buiten-bevolking gewest is, en hetwelk velen geheel buiten de gelegenheid gesteld heeft om zich van dat narigt te voorzien hetwelk als beschaafd mensche als een onmisbaar vereischie beschouwt om zich dijt moeitvolde leren te vervaangenamen.

Om van andere Districten thans niet te gewagen, zyn wy van oordeel, dat de oprigting van zoodanig Post Kantoor, tusschen de Kaapstad en Malmesbury, zeg, halver-wege, van groot nut zoude zyn voor de ingezetenen van Kosberg en dies omstreken; daar, ofschoon de tegenwoordige Post-ryder zoo als ons onderrigt heeft, in zynen weg naar Malmesbury, verecheidene plaatsen passeert, hy zich echter buiten de verplichting beschouwt om een enkel brief of nieuwblad afgevoerd, voordat hy op de plaats zyner bestemming, het voormelde dorp, aankomt.

OPENING VAN HET SCHOOLGEBOUW AAN WYNBERG.

Een der plegtigste en genoegelykste dagen die ik immer heb doorgebragt, was il. Zondag den 1 February, by het openen van het Schoolgebouw der Gereformeerde Kerk, aan Wynberg. Ik laat het aan eene bekwaamer pen over, om de plegtigheden van dien dag, in alle byzonderheden te beschryven, maar gaarne deel ik aan het publiek als myn gevoelens mede, dat de inrigtingen voor die belangryke bezigheid, zoo doelmatig, de opzigt van eene schaer van by de zes hondert menscheu naar het Schoolgebouw zoo statig, het inwijdings-gebed zoo indrukmakend, en de onderscheidene leerredenen zoo gepast waren als maar met mogelykheid konden verwacht worden.

In het byzonder moet het voor de vrienden der Moravische Broeders zeer genoegelyk geweest zyn de loffelyke vermelding te hooren die door den Wel-Eerw. Heer FAURE, gemaakt werd van de Gemeente van HERNANUS, als eene afdeeling van de Christelyke Kerk, die aan alle andere Kerkgenootschappen een voorbeeld gegeven heeft en nog geeft van trouw en gehoorzaamheid aan het bevel van den Heiland—'onderwyft alle volken;'—en bevel, hetwelk door hen reeds werd ten uitvoer gebragt, ook in deze volplanting, eer nog een van de thans alhier bloeiende Zendelings Genootschappen, opgericht was.

Zyn Wel-Eerw. wees zyne Gemeente op hun voorbeeld en op de zegeningen welke de Moravische Broeder-gemeente genoot, de zegeningen van eenvoudige zeden, innerlyke godvrucht en hartelyke broederlyke, hen voortdurend geschonken van dien Heer, wiens last zy zoo roemvol volbragen.

EEN TOEHOORDER.

RAPPORT

Van de Commissarissen beoosteld door Z. E. den Gouverneur, ten einde onderzoek te doen naar de omstandigheden in verband staande met de schipbreuk van de Francis Spaight en Diana, op den 7 January j.l.

Het blijkt uit de getuigenis, dat het weer op den avond van den 6de zeer onstuif was, en de barometer buitengewoon laag voor dit jaarsaizoen; maar daar eer regen dan wind verwacht werd, werden de gewone toebereidselen door de schepen in de baai niet gemaakt om een storm te verhoeren.

Gedurende des nachts niet de storm tot 4 ure werden de bram-rans van de Francis Spaight neergelaten, het kleine vertal-anker uitgezwepen; de kabel aan het beste vertal bot gebragt tot boven honderd vademen, en 30 aan het kleine vertal.

Besig zynde de bramstengen neergelaten, sloeg het schip van deszelfs b' ste vertal; het kleine vertal werd toen bot geveerd tot aan den ring, en zoodra de ketting styf trok, sprong dezelve van een. Het blijkt, dat eene poging toen gemaakt werd om de zeilen te zetten, ten einde naar zee te loopen, maar zonder gevolg, en eindelyk dreef het vaartuyg bykans dwars op strand.

Het blijkt, dat het enigste middel waarmede een om munitie konde h' uden met het vaartuyg, toen betzelve e'it, een visschers schuit was welke zich in de nabijheid op het strand bevond. Men bood dien eigenaar dieser schuit, namens den agent van het vaartuyg, £20 aan om s'fgekans, en eene lyn naar wal te brengen, maar een onbevredigd werd dit aanbod van de hand gewezen. Omtrent dezen tyd stryende het raket-loetel van den Heer Taylor, en poogde by deszelve eene lyn over het schip te werpen. De twee eerste pogingen mislukten, maar de derde gelukte in zoo ver dat eene lyn geworpen werd over de voornam-stag, maar waart van het schepselwylt zich niet k'fende.

Het volk aan boord van de Francis Spaight, slande eene lyn de door brandingen naar wal te zenden, waaraan eene andere lyn gevocht werd, maar deszelve aan boord inhalende, brak deszelve ongeluklyk.

Hierna kwam een walvischschuit aan in eene wagen van den Heer Jery; zy werd door zyn eigen volk bemand en naar het schip afgevoerd, ten einde eene lyn naar wal te brengen. Laange het waartuyg komende, wierp men eene lyn in dezelve, welke aan den spiegel gevocht werd. In desen toestand zyn de schepen van het volk in de walvischschuit dien schepelingen toe aftepringen. Dit deden zy meer dan eens.

De schepelingen stormden toen in de schuit, met uitson-

dering van een man. De schuit werd toen afgestooten, en dreef zy de ridders in het water wilden zinnen, werd zy door eene hevige branding getroffen; zy werd, tot en slong onmiddelyk om. Met uitzondering van een man van de Francis Spaight en 3 van het schuitvolk, verdronken allen.

De ma die op het vaartuyg bleef kwam ontrouwe 3 ure 5 namiddag behouden aan land.

Wy zyn van gevoelen, dat zo en ten minsten met geme matheid op het strand van de Francis Spaight en Diana, de afgevoerde beschaafde en communistische met het schip te loopen, altemoest ongekomen soude zyn.

Het blijkt niet dat iemand op de plaats met regt te kiezen, daar niemand instaat schiet zyn de bevestiging te regelen. Het zyn er dat het plankast van de Francis Spaight niet tot gebruik gereed was, zoo als vereischt wordt door de haven regulatien, en mede, dat, naar betzelve van de schuiters was gevelgen, geen munitiegebed, gemeten zyn om het vaartuyg op eene gepaste plaats op strand te zetten, in plaats van de plaats naar wal te loopen, behoupen naar ons gevoelen niet konde van uitvoerd.

De Francis Spaight maakte geen nooddoelen. Omstreeks 7 uren maakte de haven kapitein zins dat de schepen in de baai de topmasten en neder-rans moesten laten zakken, op wolk selen geen acht geveerd.

Het blijkt dat zoodra de haven kapitein de Francis Spaight zag dreeven, hy de agenten van het vaartuyg eene boodschap te boot gezonden, dat hy zins de deugdelykheid van de Franche partij zieleiden (daar gevelg eenig van niet konden zyn) met eene wagen te zenden naar de seker barakken; zynde zy zelf door zeke buiten staat derwaerts te gaan. Hy zyn onderhand de seker steinstaven kapitein om raad te geven en al hetgeen in zyn vermag was voor het vaartuyg te doen. Wy vinden dat door den agent van het vaartuyg en andere aanzake gevelgen by onderschiedene leden van het Meeschlieders Genootschap om het gebruik van huone reddings boot; maar dit gebrak van de noodige schikkingen, als een partij zieleiden van het Genootschap, omtrentende niet gebrak van fondsen; en door de uddrukking van het geveeren door een seker lid van de Genootschap, dat deszelve niet soude noodig zyn, vreesde vertragen in het water zettlen daarvan plaats, tot eene poging om zyn de deugdelykheid te waken, werd op last van zenen klere van 7 agents, kantoor, hen berispende dat het te laat was.

Men heeft s'fgebeen bespreken te bespreken het wrakmeester, of opzigt van zoodanige maatregelen al by, als een zeeman van onderrindig, noodig oordeelen zal te nemen in gevallen van schipbreuk, ten einde te eerste instantie het leven te redden van het schepsel; van zoodanige vaartuygen als reeds schipbreuk gelid hebben of waarschynlyk liden zullen, wanneer zoodanig volk in werkellyk levensgevaar poets zyn.

Elke gelienteerde schuitvoerder diende gereedgesteld te worden als kustwachters worden; en om te zee zee te bekomen zyn op strand geest door den agent behoudende officier. Niemand kwam er by om.

Het Meeschlieders Genootschap door gebrak aan fondsen en andere oorzaken bleef niet zynde een sekerlyk lidende vaartuyge die hulp te verleenen, welke het publiek van zynk een genootschap vermagten kan, stelt men over de noodige middelen tot het verlenen van krachtdadigen bystand in handen van het Gouvernemt te stellen.

Men heeft s'fgebeen bespreken te bespreken het wrakmeester, of opzigt van zoodanige maatregelen al by, als een zeeman van onderrindig, noodig oordeelen zal te nemen in gevallen van schipbreuk, ten einde te eerste instantie het leven te redden van het schepsel; van zoodanige vaartuygen als reeds schipbreuk gelid hebben of waarschynlyk liden zullen, wanneer zoodanig volk in werkellyk levensgevaar poets zyn.

De personen over desz politie moet bevel voerende, zal zich ommidlyk in communikatien stellen met den havenkapitein en hulp en bystand verleenen in het bevoeren van orde en gerechtigheid, en ter verhuidering van alle bevoeden aan den kant van het geveerd met de kustwachters, die huone instructien alleen van den havenkapitein of zyn assistent ontvanges zullen.

Wanneer het selen aan het havenkantoor gedaan wordt door de kustwachters, diende zich een sterk aantal policedienaren naar dat gedeelte van het strand te bevoeren waar het wrak plaats heeft gebrak of mogelyk plaats hebben te houren.

De havenkapitein zelf zal het geheel establishment ten minsten eenmaal s' maands te inspecteeren, en zyne bevestiging in geschrift aan den Koloniaal Secretaris mededeelen. Men stelt voor deze kustwachters, tot exercitie of active dienst opgereopen wordende, behoortlyk voor huone diensten te beloonen, volgens tarief hiera door het Gouvernemt vast te stellen.

De reddings boten zullen altoos, in geval van gevar, bevoerd worden door vrijwilligers uit de kustwachters of anderen, die de havenkapitein of zyn assistent daartoe geselikt moete oordeelen, onder zoodanige voorwaarden als de havenkapitein zich gerechtigd moete beschouwen aantebieden.

CHARLES EDEN, Kapitein H.M.S. Winchester. MONTAGUE JOHNSTONE, Luit.-Kolonel 37ste Regt. JOHN FAIRBAIRN.

EXTRACTEN UIT DE ENGELSCH COURANTEN.

HERROEPING DER KOORNWETTEN.

Het besluit van het Kabinet is geen geheim meer. Het Parlement zal in de eerste week van January, zegt men, byeen geroepen worden, en de koninklyke aanspraak eene aanbeveling bevatten om de Koornwetten dadelyk de overwegen, als een voorloopige stap tot derzelver geheel afschafving. Sir Robert Peel is het een en de Hertog van Wellington is het ander huis, zullen, gelyk wy verneemen, bereid zyn dadelyk gevolg te geven aan de aldus gedane aanbeveling.

Een bericht van zoo veel belang, en voor het meereendeel der zamenleving zoo hoogst aangenaam, sluit bykans de mogelykheid van aanmerking uit. Geen pen is instaat al de gedachten te beschryven welke zich van zelf aan elk ommekzaam en gevoelig gemoed voordoen. Zy s'fgebeen naar deze verandering gebukt, en hare veelvuldige strekkingen op de welvaert en het geluk der wereld nagegaan hebben, zullen op eens de verzenyking van hun schoone uitziende, en nauweyllen willen gelooften wat zy reeds aanschouwen. Het naderend voorval dat wy heden aan ons lezers mededeelen, zal daarom voor zichzelf moeten spreken.

Men zegt dat niets gedaan zal worden voordat het Parlement zit. Aan de wetgeving zal de eer en de verantwoordelykheid gelaten worden om de havens open te zettlen. Wy meenen dat niemand klagen zal over dit kort oponthoud, na dat het besluit van het kabinet bekend is. De morele zekerheid van eene, vroege opening, zal in hare werking gelyk staan met eene onmiddelyke order

in Rade. Het is voor den koopman en den kapitalist genoeg te weten, dat naderlyk op het einde van January de havens van alle landen de Britsche markt zullen binnen kopen in eene volkomene gelykheid met die van onszelven, behalve alleen die gebieden welke de natuur zelf heeft te weg gevelgen; en geen mensch volkomen uit den weg zal raken van. Eenige onvoorzyde eeltyu van haar soude onruze baren, en aldus, ten minsten voor eenen tyd, het werkellyk deel van den maatregel verdeljen. Maar gelukkig is er geen oorsak tot haat.—Times, 4 December.

ENGLAND EN AMERIKA. De Oregon kwestie.

Nieuw York, 14 Nov.—In opzigt tot de Oregon kwestie heeft men in de afgelopen week meer grond gehad te gelooften, dat deze moeylyke kwestie op eene voldoende wyze geschikt zal worden. Ten minsten hebben wy reden te danken, dat dit de indruk is onder het staatkundig corps te Washington, dat natuuryk recht heeft op hetgeen rondom zich gebuert, om daaruit den loop van zaken afteleiden.

De uddrukking van publiek gevoelens over de mogelykheid, dat de Oregon kwestie op oorlog afloop kan, is zoo sterk geweest als om de administratien die zich by en om de administratie bevinden, en tot dus ver tegen wandelyke taal of onbetroude wyzen, grootlyk te verserken.

Wy kunnen daarom met eenig vertrouwen zegen, dat de tegenwoordige uittuingen gunstigen zyn, en dat men hopen kan, een vreedzame en wederzyds voldoende schikking der Oregon kwestie.

Het officieel blad te Washington, de Union, van den 12 November, antwoordt aldus op een tegengezet het Gouvernemt gedane beschuldiging: "Dat het met Engeland oorlog zoekt over de Oregon kwestie."

"Welke grond is er voor zulk een beschuldiging? Slechts deze en niets meer: 'De President verklaarde, tegen maanden geleden, dat ons regt op Oregon dadelyk en ontwyfeldbaar is.' Wy vragen s'fgebeen: moede, hoede de administratie, of de Union, iets meer gevelg of gevelg? Geen eene daad, geen enkel woord. Op het vaartuyk van regt, blyotelyk verlaten, heeft de President zyn standpunt genomen.—Dit is alles."

De Union gaat dan voort aantetoonen, dat alle voorgaande administratien hetzelfde standpunt genomen hadden, en vooral dat de Heer Clay, deszyl Secretaris van Staat, in zynke sterke bevoordingen, ons volstrekt regt op geheel Oregon verklaard had, in dezelfde depeche waarin instructien werden gegeven om het Britsche Gouvernemt den 49ste grad breedte als eene compromise aantebieden.

De gevolgtrekking uit dit alles schynt te zyn, dat niettegenstaande de stellige eeltyu van regt op het geheel grondgebied, dit gouvernement geen voornemen heeft de deur te sluiten tegen eenige behoortlyke compromise.

Wy nemen het volgende over uit de Washington Union:

"Het geheel Oregon of niet—dit is het enigste alternatief als een gevolg van het regt derzoor. Wy omtrenten dat het Amerikaanse regt op 49 graden breedte eeltyu. Wy betooven dat ons regt van 49 graden tot 64 graden 40 minuten, en dat hetzelve aldus geveerd is, in al de omstandigheden, en in Engeland behandeld is, welke zyn van eene s'fgebeen frangende—naauwlyks een 40 graden naar eene dringende gelykzede—welke ons regt op 60 graden naar een einde. Wy verdoeren als een regterlyk gebroedertje door de Columbiavier geveerd. Volgens het regt der natien omtrent dit gebroedertje, ongeveerd zynde, deszyl onderscheidend karakter en ommidlyk als eene landstrak, uit de dringende, dat hetzelve aldus geveerd is, in al de omstandigheden, en in Engeland behandeld is, welke zyn van eene s'fgebeen frangende—naauwlyks een 40 graden naar eene dringende gelykzede—welke ons regt op 60 graden naar een einde. Wy verdoeren als een regterlyk gebroedertje door de Columbiavier geveerd. Volgens het regt der natien omtrent dit gebroedertje, ongeveerd zynde, deszyl onderscheidend karakter en ommidlyk als eene landstrak, uit de dringende, dat hetzelve aldus geveerd is, in al de omstandigheden, en in Engeland behandeld is, welke zyn van eene s'fgebeen frangende—naauwlyks een 40 graden naar eene dringende gelykzede—welke ons regt op 60 graden naar een einde. Wy verdoeren als een regterlyk gebroedertje door de Columbiavier geveerd. Volgens het regt der natien omtrent dit gebroedertje, ongeveerd zynde, deszyl onderscheidend karakter en ommidlyk als eene landstrak, uit de dringende, dat hetzelve aldus geveerd is, in al de omstandigheden, en in Engeland behandeld is, welke zyn van eene s'fgebeen frangende—naauwlyks een 40 graden naar eene dringende gelykzede—welke ons regt op 60 graden naar een einde. Wy verdoeren als een regterlyk gebroedertje door de Columbiavier geveerd. Volgens het regt der natien omtrent dit gebroedertje, ongeveerd zynde, deszyl onderscheidend karakter en ommidlyk als eene landstrak, uit de dringende, dat hetzelve aldus geveerd is, in al de omstandigheden, en in Engeland behandeld is, welke zyn van eene s'fgebeen frangende—naauwlyks een 40 graden naar eene dringende gelykzede—welke ons regt op 60 graden naar een einde. Wy verdoeren als een regterlyk gebroedertje door de Columbiavier geveerd. Volgens het regt der natien omtrent dit gebroedertje, ongeveerd zynde, deszyl onderscheidend karakter en ommidlyk als eene landstrak, uit de dringende, dat hetzelve aldus geveerd is, in al de omstandigheden, en in Engeland behandeld is, welke zyn van eene s'fgebeen frangende—naauwlyks een 40 graden naar eene dringende gelykzede—welke ons regt op 60 graden naar een einde. Wy verdoeren als een regterlyk gebroedertje door de Columbiavier geveerd. Volgens het regt der natien omtrent dit gebroedertje, ongeveerd zynde, deszyl onderscheidend karakter en ommidlyk als eene landstrak, uit de dringende, dat hetzelve aldus geveerd is, in al de omstandigheden, en in Engeland behandeld is, welke zyn van eene s'fgebeen frangende—naauwlyks een 40 graden naar eene dringende gelykzede—welke ons regt op 60 graden naar een einde. Wy verdoeren als een regterlyk gebroedertje door de Columbiavier geveerd. Volgens het regt der natien omtrent dit gebroedertje, ongeveerd zynde, deszyl onderscheidend karakter en ommidlyk als eene landstrak, uit de dringende, dat hetzelve aldus geveerd is, in al de omstandigheden, en in Engeland behandeld is, welke zyn van eene s'fgebeen frangende—naauwlyks een 40 graden naar eene dringende gelykzede—welke ons regt op 60 graden naar een einde. Wy verdoeren als een regterlyk gebroedertje door de Columbiavier geveerd. Volgens het regt der natien omtrent dit gebroedertje, ongeveerd zynde, deszyl onderscheidend karakter en ommidlyk als eene landstrak, uit de dringende, dat hetzelve aldus geveerd is, in al de omstandigheden, en in Engeland behandeld is, welke zyn van eene s'fgebeen frangende—naauwlyks een 40 graden naar eene dringende gelykzede—welke ons regt op 60 graden naar een einde. Wy verdoeren als een regterlyk gebroedertje door de Columbiavier geveerd. Volgens het regt der natien omtrent dit gebroedertje, ongeveerd zynde, deszyl onderscheidend karakter en ommidlyk als eene landstrak, uit de dringende, dat hetzelve aldus geveerd is, in al de omstandigheden, en in Engeland behandeld is, welke zyn van eene s'fgebeen frangende—naauwlyks een 40 graden naar eene dringende gelykzede—welke ons regt op 60 graden naar een einde. Wy verdoeren als een regterlyk gebroedertje door de Columbiavier geveerd. Volgens het regt der natien omtrent dit gebroedertje, ongeveerd zynde, deszyl onderscheidend karakter en ommidlyk als eene landstrak, uit de dringende, dat hetzelve aldus geveerd is, in al de omstandigheden, en in Engeland behandeld is, welke zyn van eene s'fgebeen frangende—naauwlyks een 40 graden naar eene dringende gelykzede—welke ons regt op 60 graden naar een einde. Wy verdoeren als een regterlyk gebroedertje door de Columbiavier geveerd. Volgens het regt der natien omtrent dit gebroedertje, ongeveerd zynde, deszyl onderscheidend karakter en ommidlyk als eene landstrak, uit de dringende, dat hetzelve aldus geveerd is, in al de omstandigheden, en in Engeland behandeld is, welke zyn van eene s'fgebeen frangende—naauwlyks een 40 graden naar eene dringende gelykzede—welke ons regt op 60 graden naar een einde. Wy verdoeren als een regterlyk gebroedertje door de Columbiavier geveerd. Volgens het regt der natien omtrent dit gebroedertje, ongeveerd zynde, deszyl onderscheidend karakter en ommidlyk als eene landstrak, uit de dringende, dat hetzelve aldus geveerd is, in al de omstandigheden, en in Engeland behandeld is, welke zyn van eene s'fgebeen frangende—naauwlyks een 40 graden naar eene dringende gelykzede—welke ons regt op 60 graden naar een einde. Wy verdoeren als een regterlyk gebroedertje door de Columbiavier geveerd. Volgens het regt der natien omtrent dit gebroedertje, ongeveerd zynde, deszyl onderscheidend karakter en ommidlyk als eene landstrak, uit de dringende, dat hetzelve aldus geveerd is, in al de omstandigheden, en in Engeland behandeld is, welke zyn van eene s'fgebeen frangende—naauwlyks een 40 graden naar eene dringende gelykzede—welke ons regt op 60 graden naar een einde. Wy verdoeren als een regterlyk gebroedertje door de Columbiavier geveerd. Volgens het regt der natien omtrent dit gebroedertje, ongeveerd zynde, deszyl onderscheidend karakter en ommidlyk als eene landstrak, uit de dringende, dat hetzelve aldus geveerd is, in al de omstandigheden, en in Engeland behandeld is, welke zyn van eene s'fgebeen frangende—naauwlyks een 40 graden naar eene dringende gelykzede—welke ons regt op 60 graden naar een einde. Wy verdoeren als een regterlyk gebroedertje door de Columbiavier geveerd. Volgens het regt der natien omtrent dit gebroedertje, ongeveerd zynde, deszyl onderscheidend karakter en ommidlyk als eene landstrak, uit de dringende, dat hetzelve aldus geveerd is, in al de omstandigheden, en in Engeland behandeld is, welke zyn van eene s'fgebeen frangende—naauwlyks een 40 graden naar eene dringende gelykzede—welke ons regt op 60 graden naar een einde. Wy verdoeren als een regterlyk gebroedertje door de Columbiavier geveerd. Volgens het regt der natien omtrent dit gebroedertje, ongeveerd zynde, deszyl onderscheidend karakter en ommidlyk als eene landstrak, uit de dringende, dat hetzelve aldus geveerd is, in al de omstandigheden, en in Engeland behandeld is, welke zyn van eene s'fgebeen frangende—naauwlyks een 40 graden naar eene dringende gelykzede—welke ons regt op 60 graden naar een einde. Wy verdoeren als een regterlyk gebroedertje door de Columbiavier geveerd. Volgens het regt der natien omtrent dit gebroedertje, ongeveerd zynde, deszyl onderscheidend karakter en ommidlyk als eene landstrak, uit de dringende, dat hetzelve aldus geveerd is, in al de omstandigheden, en in Engeland behandeld is, welke zyn van eene s'fgebeen frangende—naauwlyks een 40 graden naar eene dringende gelykzede—welke ons regt op 60 graden naar een einde. Wy verdoeren als een regterlyk gebroedertje door de Columbiavier geveerd. Volgens het regt der natien omtrent dit gebroedertje, ongeveerd zynde, deszyl onderscheidend karakter en ommidlyk als eene landstrak, uit de dringende, dat hetzelve aldus geveerd is, in al de omstandigheden, en in Engeland behandeld is, welke zyn van eene s'fgebeen frangende—naauwlyks een 40 graden naar eene dringende gelykzede—welke ons regt op 60 graden naar een einde. Wy verdoeren als een regterlyk gebroedertje door de Columbiavier geveerd. Volgens het regt der natien omtrent dit gebroedertje, ongeveerd zynde, deszyl onderscheidend karakter en ommidlyk als eene landstrak, uit de dringende, dat hetzelve aldus geveerd is, in al de omstandigheden, en in Engeland behandeld is, welke zyn van eene s'fgebeen frangende—naauwlyks een 40 graden naar eene dringende gelykz

THE ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, FEBRUARY 9, 1894.

The Report of the Commissioners, appointed to inquire into the circumstances connected with the Wreck in Table Bay, of the *Francis Spaight* and *Diana*, on the 7th ult., and the loss of life on that occasion, published in the *Gazette* of Thursday last, has been copied by us for general information.

If the maxim, that good often results from evil, has ever been fully demonstrated, it has surely been so in the present instance. The various interrogatories to which the Commission felt itself constrained, have proved beyond all doubt, that no one in this colony considers himself, in virtue of his office, under the direct obligation to offer assistance to vessels in danger; and that, if the agents of vessels, from a misplaced economy, might neglect it, valuable life and property may be sacrificed without any proper endeavor to save either.

It also appears from this enquiry that the *Huamane Society*, from which the public had been induced to cherish such fair prospects, was by the most decided mismanagement and consequent confusion which we ever witnessed, totally unable to accomplish those noble objects which were put forth on its establishment. It is therefore of no use whatever, except to be erased, the sooner the better, from the list of our benevolent institutions; and we consequently fully concur in the recommendation of the commission, to place the means for rendering efficient aid in the hands of the colonial government. It is indeed but a very poor attempt at exhortation, to assert, at the eleventh hour, a want of the necessary funds as the cause of not carrying out the original intentions of the Society; though no shadow of proof exists that a single endeavour was ever made to acquaint the public, who so nobly came forward at the outset, with the existing want, and to call for their further support. They are fortunately therefore free from all blame in this respect; and in the midst of the most painful recollections of that truly fatal catastrophe, it is indeed produce matter of sincere gratification, that the wants alluded to have been brought to light, at a season, when they are comparatively little felt, and which gives ample opportunity to make such efficient arrangements for the ensuing winter as will be calculated to spare the Cape public the painful task of witnessing a recurrence of such heartrending scenes, as the stranding of vessels on the shores of our harbour, has often produced.

We cannot concur however, in the recommendation of the Commissioners of Inquiry, to register the licensed boatmen as "beachmen," and to compel them, on pain of forfeiting their licences, to place themselves, in case of danger, under the command of the Port Captain; as, though it is also contemplated to remunerate them for their services, this measure savours too much of coercion, and is in no wise calculated to provide in the actual want—the manning of the life boats—the Commissioners proposing to have this service performed by volunteers from amongst the beachmen or others.

In our opinion it would be more desirable, if a certain number of men were engaged at an annual salary, who would not only be bound, on being called out by the Port Captain, or some other chief officer, to assist at the stranding of vessels, but a number of whom should also bind themselves, to man the boats in case of necessity, and whose services might be ensured by withholding a part of their salary (which should exceed that of the others) either for a time, or until an opportunity arises to call them into action.

By such an arrangement, we venture to say, the services of many of our boatmen would not only be ensured, but also those of a large number of fishermen, (amongst whom there are several bold seafarers), independent of the benefit which would thereby be bestowed on this really poor class, who, in bad weather, have no employment for several days running, and could always hold themselves ready to repair to the place of danger, when called out for that purpose by signals to be made to that effect.

By the *Packet* we have received English papers to the 6th December last, some extracts from which have been copied elsewhere.

The anticipated scarcity of food had created considerable agitation throughout the United Kingdom. In almost every town public meetings had been held and petitions adopted to press upon the Government the necessity of devising means to avert the threatened danger of "famine and consequent plague;" and, as a first step immediately to repeal the mischievous Corn Laws by which the importation of foreign grain, was so much restricted. This question was now considered as one from which the life or death of many thousands depended, and one of the speakers at a meeting held in Liverpool for the above stated purpose, asserted among others, that the nation paid at present £400,000 a week more for provisions than during the same period of the previous year.

The various proposals submitted to Government had however not been ineffectual, and it will be observed from an extract from the *Times* of the 6th December, that Parliament would meet in January to take this subject into serious consideration, and there was not the least doubt as to the entire repeal of those baneful restrictions.

The latest intelligence from America was of a more pacific character than that previously received—at least as regards the tone of the journals and the language of the political speakers,—and had given occasion to the most desirable inference that all fear of a conflict between that country and England, had disappeared for the present, and that it would see the necessity of amicably arranging the existing dispute.

The intended expedition to Madagascar was said to be ready for sea, and though some of the French Journals complained bitterly that it would take place in concert with England, we do not find that any preparations are made for that purpose by the latter Power. The squadron will be placed under the command of Capt. Desfosses, Commander of the Bourbon Station,—the services of the Prince de Joinville being most likely required for matters of greater moment.

Besides these particulars the papers contain little of importance to the colonial reader.

THE POST OFFICE.

We beg to call particular attention to a Government Notice in our advertising columns, for the establishment of Post Offices between the various towns and villages of the colony, the want of which has been a constant source of grievance among our country population, and entirely prevents many from obtaining that information which every civilized person considers an indispensable ingredient to guide him through this life of trouble and misery.

Not to speak of other Districts at present, we are of opinion that the establishment of such a Post Office between Cape Town and Malmesbury, say half-way, would be of great service to the inhabitants of Koeberg and its environs; as, though the present post-rider (as we have been informed) passes several places on his route to Malmesbury, he does not consider himself bound to deliver a single letter or newspaper before he arrives at the place of his destination—the village above alluded to.

OPENING OF THE SCHOOL ROOM AT WYNBERG.

Sunday last, the 1st of February, was one of the most solemn and delightful days ever spent by me, having attended the opening of the School Room to the Dutch Reformed Church at Wynberg.

I leave it to hands more competent than mine to describe the solemnities of that day in every particular, but I am gratified in communicating to the public that the preparations for those interesting proceedings were so appropriate; the procession of about six hundred people to the School Room, so solemn; the inauguration prayer so imposing, and the various sermons so well conceived, as could be expected.

It must indeed have been gratifying to the friends of the Moravian Brethren to hear the Rev. Mr. FAURER bestow his me of praise on the congregation of *Korahut*, as a division of the Christian Church, which above all other church communities, have given and still give a noble example of fidelity and obedience to the commandment of our Lord: "teach all nations" as an injunction which was carried into effect by them in this colony, even before any one of the present prosperous missionary societies were established.

The reverend clergyman directed the attention of his congregation to their example, and to the blessings which the Moravian Brethren enjoyed,—the blessings of simple morals, sincere piety and true brotherly love constantly granted to them by the Lord, whose injunction they so nobly fulfil.

REPORT.

Of the Commissioners, appointed to inquire into the circumstances connected with the Wreck of the *Francis Spaight* and *Diana*, on the 7th ult. It appears by the evidence, that on the evening of the 6th, the weather was unsettled, and the barometer unusually low for this season of the year; but rain rather than wind being expected, the usual preparations for riding out a gale were not made by the shipping in the bay.

During the night the gale increased. At 4 o'clock the top-gallant yards of the *Francis Spaight* were sent down, the small bower anchor was let go, cable veered on the bower, to about 100 fathoms, and 30 of the small bower.

Whilst in the act of striking top-gallant masts, the ship parted the bower; the small bower was then veered out to the length of 200 fathoms, and the ship was then heeled over to starboard, and soon as the chain hauled in, it broke. An attempt, it appears, was then made to make fast to the ship, for the purpose of working her out of the bay, but without success, and she eventually drove down on the strand, which she took nearly abreast of us.

It appears that the only means of communicating with the ship at the time of her striking the ground was by a fishing boat, which happened to be on the beach in the neighbourhood. The amount of £200 was made to the person in charge of this boat at the instance of the agent for the vessel, as also by himself, to induce him to go off to her, for the purpose of bringing a line on shore, but which, after some delay, he finally declined to accept. About this time Mr. Taylor's rocket apparatus arrived, and he commenced attempting to throw a line over the ship by means of a rocket. The two first attempts failed, but the third succeeded so far as to bring a line over the fore-top-gallant stay, but of which the crew did not avail themselves.

The people on board the *Francis Spaight* succeeded in veering a line ashore, by means of a brinker, to which a line was bent on from the shore but in hauling it on board it unfortunately carried away.

After this a whale boat, which had been brought to the spot on a wagon, belonging to Mr. Jersey, arrived; she was used to bring a line over the ship, for the purpose of bringing a line on shore. On her getting alongside, a line was thrown into her, and made fast to the bower thwart. Whilst in this situation, some of the whale boat's crew called to the men on board the ship to jump into her. This they repeated more than once.

Every licensed boatman in Table Bay should be registered as a beachman.

They should be divided into two divisions, and under penalty of losing their licences as boatmen, shall be compelled when certain signals are made, which will hereafter be described, to repair to the port office and put themselves under the command of the port-captain during the time their services may be required.

When a gun is fired, and a red flag hoisted at the port office, the first division of boatmen shall repair without delay to the port office, where a gun is fired and a blue flag hoisted, the second division will do the same.

When two guns are fired, and both flags are hoisted, both divisions will do the same. If during the signal is made for either of the divisions, the services of the other be wanted on a gun being fired, and the flag of the division required being hoisted, it will immediately repair there.

If any registered boatman does not attend himself, he should find an able-bodied seaman as his substitute.

When the signal is made for the port office for the beachman, a strong body of police should immediately repair there, or to that part of the beach where the wreck has taken, or is likely to take place.

The person commanding this police force is immediately to put himself in communication with the port-captain, and to afford aid and assistance in preserving order, preventing confusion, and the interference of bystanders with the beachman, who are to look to the port-captain, or his assistant alone, for instructions.

It is recommended that two efficient life and surf boats be immediately procured.

That one life and one surf boat be placed (on separate carriages) under a shed, in the most eligible situation on the southern side of the bay. And that the boats be so placed, that a rocket apparatus should also be placed in each of these spots.

A steady and experienced seaman should be appointed to act under the direction of the port-captain for the purpose of keeping these boats, their gear, the rocket apparatus, carriage, &c., in proper order, and ready for immediate use.

The port-captain himself is to inspect the whole establishment, monthly at least, and report the result thereof in writing to the colonial secretary.

It is proposed that these beachmen, when called out, either for exercise or active service, shall be fairly remunerated for their services, by tariff to be hereafter established by government.

The life boat will always be manned in case of danger, by volunteers, from amongst the beachmen or others, whom the port-captain, or his assistant, may think fit for the service required, under such conditions as the port-captain may find himself authorized to offer.

CHARLES EDEN, Captain H.M.S. Winchester.
MONTAGUE JOHNSTONE, Lt-Colonel 27th Regiment.
JOHN FAIRBAIRN.

Extracts from English Papers.

REPEAL OF THE CORN LAWS.

The decision of the Cabinet is no longer a secret. Parliament, it is confidently reported, is to be summoned for the first week in January; and the Royal Speech will, it is added, recommend an immediate consideration of the Corn Laws, preparatory to their total repeal. Sir Robert Peel in one house; and the Duke of Wellington in the other, will, we are told, be prepared to give immediate effect to the recommendation thus conveyed.

An announcement of such immeasurable importance, and to the larger portion of the community so unparaphrasedly gratifying, almost precludes the possibility of comment. No pen can keep pace with the reflections which must spontaneously crowd upon every thoughtful and sensitive mind. They who have long desired this change, and have long traced its manifold bearings on the welfare and happiness of the world, will in one moment see the realization of that their prospect; and will hardly endure to be informed of what they already behold.

The approaching event, therefore, which we this day communicate to our readers, must be left to speak for itself.

It is understood that until Parliament meets nothing is to be done. For the Legislature will be reserved the responsibility and the glory of opening the ports. We presume that none will quarrel with this brief appearance of delay, now that the resolution of the Cabinet is known. The moral certainty of an early opening will be equivalent in its operation to an immediate order in Council. It is enough for the merchant and the capitalist to know that by the end of January at the latest, the produce of all countries will enter the British market on an absolute equality with our own, excepting only those disadvantages which Nature itself has made, and which man cannot entirely remove. Any unnecessary appearance of haste would only create alarm, and might thus defeat, for a time at least, the very object of the measure. Happily there is no occasion for haste, even if haste were not almost certain to interfere with speed.—*Times*, Dec. 4.

ENGLAND AND AMERICA.—THE OREGON QUESTION.

NEW YORK, Nov. 14.—In respect of Oregon there is within the past week more ground for believing that a pacific solution will be given to this difficult question. At least, such we have reason to think is the impression of the foreign diplomatic corps at Washington, who naturally watch with much interest the shifting occurrences that serve to indicate what is passing around them.

We extract the following from the Washington Union.

"The whole of Oregon or none—this is the only alternative as an issue of territorial right. We wholly deny the break in the American title as before 49 degrees. We hold that our title from 42 degrees to 54 degrees 40 minutes is one title, and as we believe, a perfect title, against all the world. As the question has been discussed for a quarter of a century between us and England, we are not aware of any argument of one phrase purporting to be a treaty—which carries per title up to 49 degrees and there stops. We claim as a matter of right the territory drained by the Columbia River. In view of the law of nations, the territory being unoccupied, has its distinctive character and only as one region, in the fact that it is so divided; and in one region we either own it or we do not own it."

"Away, then, once for all with such nonsense as 'the claim of England north of 49 deg. is better than our claim.' Let us at least know clearly, and state accurately, what we do in this matter. If it has ever been deemed expedient (as a matter of compromise, and to finish up a dispute) to give away to England a certain portion of that land, all of which we consider ours; or if from any other motive of high national consideration, it may have been deemed wise to compromise the question of possession, let us say so, and put our past action on that ground. But let us make no attempt to cloak our policy under a pretended inferiority of our title to the land so sacrificed. No such pretence can save us."

The whole piece is in the same temper—an appeal to the democracy to stand by the President, and the article thus concludes—

RUSSIA AND THE UNITED STATES.

Much comment has been excited by a declaration in the *Washington Union* (Government official), to the effect that the Emperor of Russia, "desirous of affording efficient protection to the Russian territories in North America against the incursions of foreign vessels, has authorized cruising to be established for this purpose along the coast by the Russian-American cruisers." The United States Government therefore recommends, through the *Washington Union*, that American vessels "be careful not to violate existing treaties between the two countries, by resorting to any point upon the Russian-American coast where there is a Russian establishment, without the permission of the governor and commander, nor to frequent the interior seas, gulfs, harbours, and creeks upon that coast, at any point north of lat. 25 long. 40." This course on the part of Russia is deemed very significant, especially towards this country, and it is supposed, naturally enough, to have been called forth by the constant publications that have been made in the journals, of the policy of acquiring, by annexation or otherwise, the entire continent of North America. Be the cause of the imperial movement what it may, it is evidently a new and startling feature arising out of the Oregon difficulty.—*Col. Gazette*, Nov. 8.

THE FRENCH EXPEDITION TO MADAGASCAR.

"It seems," says the *Constitutionnel*, "that the Government is seriously meditating a new expedition against Madagascar. A naval division is upon the point of being formed for this purpose; the number of vessels it will embrace is not yet known, but Government, it is said, intends to employ several of those at present upon the Bourbon station, and that the division will be completed by a squadron from the ports of France. The troops to be employed will be composed of detachments of infantry, together with the marines of the squadron, having naval artillery with them; but the War Department will likewise furnish its contingent, namely, a company of engineers."—*Times*.

"The Madagascar affair, in which Great Britain and France act conjointly," as the *Courier Francais* says, is referred to at considerable length in the papers before us.

The *Moniteur* publishes a Royal ordinance granting promotion and decorations to the officers, non-commissioned officers, and seamen who distinguished themselves in the attack against Tamatave, at Madagascar.

Abbe Coqueron, chaplain to the Prince de Joinville in the expedition against Morocco, had asked to be attached in the same capacity to the squadron about to depart for Madagascar.

The *Courier Francais* states, that the instructions to be given to M. Romain Desfosses, commander of the expedition against Madagascar, had been agreed upon in Council. "England," it says, "will interfere at Madagascar, in conjunction with France, and both Powers, after exhausting the Ovas, will confine themselves to demand for the merchants of all nations the right of settling on the coast, possessing lands, and trading. The only advantage they intend reserving to themselves will be the exemption for their respective countrymen from all customs and navigation duties, both Governments pledging themselves to employ an equal force and treat on the same conditions." If this were true, the Cabinet would have done more than adjourn the recognition of our rights of sovereignty over Madagascar, which have been established for ages—it would have annihilated these rights with the stroke of the pen.—*Times*, Dec. 6.

BIRTH OF A FRENCH PRINCE.

The Princess of Joinville was at one o'clock on Wednesday morning safely delivered of a prince, who has received the title of Duke de Penthièvre. *Colonial Gazette*.

FRANCE AND MOROCCO.

The Journal of Toulouse announces that M. Hamoud, attached to the Foreign Office, has been despatched with a note addressed to the Emperor of Morocco. It is said that the French Government in that note apprises the Emperor Abd-el-Kader into the Moorish territory. The Emperor is reminded of the terms of the treaty concluded with the French Government, and it is demonstrated to him that those terms have not been executed.—*Times*.

THE EMPEROR OF MOROCCO AND ABD-EL-KADER.

The *Constitutionnel* publishes a letter from Tangier of the 15th ult., stating that on receipt of intelligence of the seizure of Djennam Ghassouss by Abd-el-Kader, the Emperor of Morocco had held a grand council, at which it was resolved that he should forthwith leave Fez for Morocco, in order to move remote from the Emperor's body, and thus avoid replying to the note that might be addressed to him by France. The Emperor, accordingly set out in all haste for Morocco, but, reaching Rabat, he found a messenger of the French Consul, the bearer of dispatches of such much importance that the Emperor thought proper to stop there, and to send a messenger to Tangier, in order to ascertain what would be the result of the Emperor's departure. The messenger was in great haste, and pressed forward, but to be stopped by the movement. Since then there was a daily exchange of couriers between Rabat and Tangier. It appears that the Emperor had notified to the Court of France his inability to reduce Abd-el-Kader, and assured him that he would not prevent the French from pursuing the Emperor's territory, nor consider such an obligation as a set of aggression. He would, however, have the people mightier than that in the hands of the Emperor, and that they would in all probability make common cause with Abd-el-Kader. That question was regarded as extremely difficult and perplexing by the Council of France, but it was the consequence of the treaty of Tangier, which, observes the correspondent of the *Constitutionnel*, "has created great embarrassment to the French, and seriously affected their consideration among the Moors." The son of the Emperor, Malek Mohammed, who commands the Moorish army at the battle of Fez, had been sent as a young man to France, was apprehended at Tangier, where the violent disposition and fanaticism of that Prince are well known, he would, contrary to the will of the Emperor, commit some act of hostility against France, in the hope of revenging his defeat at Fez. His wife had already arrived at Fez; he was himself shortly to quit Morocco, and to pass through Tangier, to receive his Moorish instructions. The future position of the country was greatly agitated, being that of the Emperor's order of things, and of the questions of the Government. The passage now enjoying most influence over the Emperor was Hamed Ben-Derab, son of Hamed Hamed Ben-Derab, who, whilst in France, kept up a correspondence with Abd-el-Kader. Young Hamed is the intimate adviser of Abd-el-Kader, and having received some education at Moulins, he is considered in the country as a great man. Hamed, besides, is an enemy of France, and enjoys more esteem among the Moors than that accounted for.—*Times*, Dec. 6.

FRENCH PROTECTORATE OF SYRIA.

The *Journal des Debats* observes, that the fortunate solution of the difference which had arisen between the Ambassador of France and the Porte, on the occasion of the affairs of Syria, was owing to the firmness of the Government and the energy of its Ambassador, and maintains, in spite of the assertions of the Opposition, journals, and contrary, that full and entire satisfaction had been given to the demands of France. "The other powers," says the *Debat*, "might have likewise protested against the arbitrary measures adopted by the Turkish Commissioner; but, in the absence of their co-operation, France owed to herself and to the interests traditionally placed under her protection, to interfere. It was her duty to prove that the system of common action of that kind would be in all cases her private action, and that concern in general questions should not be the excuse for intervention on special questions. Our readers are aware of the ostensible object of the mission of Cheikh Effendi to the Lebanon, and of the engagements he had entered into with the foreign Powers. He gave to the French Ambassador, in particular, a formal promise to punish forthwith the murderers of a French subject, and to settle the amount of the indemnity due for the plunder of the convents in the mountains. The question was to be treated separately and independently of that of the administrative reorganization of the Lebanon. Nevertheless, the extraordinary Commissioner of the Porte, in violation of his formal engagements, on his arrival in Syria, returned evasive replies to the reclamations of the Consul of France, and wished to comprise the adjustment of that question in that of the general question. Another subject of difference originated about the same time, when Cheikh Effendi, by a circular, all the European residents and travellers to retire from the Lebanon, until the complete administrative reorganization of the Lebanon. The Consul of France also protested against the order of the Ottoman Commissioner. That measure, although general, in reality only aggrieved our countrymen, for most of the establishments in the mountains are either occupied by French subjects, or traditionally placed under the natural protection of France. When those facts came to the knowledge of our Ambassador at Constantinople, M. de Bourqueney addressed to the Minister for Foreign Affairs of France, the most energetic remonstrances. He reminded him in language both gloomy and firm, of the confidence with which he had received the formal promises of Cheikh Effendi, and of the manner in which those promises had been violated; he represented that the arbitrary orders given to the European residents in the mountains was contrary to the "Capitulations" of France with Turkey, and he demanded the revocation of that order, the immediate settlement of the indemnities, and the application of the Turkish law to the murderers of Father Charles. We avail ourselves of this opportunity formally to contradict the assertion that M. de Bourqueney had required the punishment of the guilty without trial. Such a demand would have been equally contrary to the character of the Ambassador of France and to the system of policy of which he is the faithful representative. The Porte accepted all the bases of the reclamations made by M. de Bourqueney, and declared that the circular of Cheikh Effendi contained no injunction, but a mere invitation, which the parties were at liberty to comply with; that the Imperial Commissioner was bound to defend and protect those who should prefer remaining in the mountains, and would receive orders to that effect. Matters stood thus when intelligence reached Constantinople that the orders of Cheikh Effendi had been executed, in spite of the protest of the Consul of France, and that the Sheikh Hamoud, who it appeared to have counteracted the murder of Father Charles, or participated in it with his own hands, had been unanimously acquitted, and conducted in triumph to Dell el Kamar by Cheikh Effendi. The Ambassador had but one course to pursue: he presented the ultimatum of which we already published the conditions, declaring that if it was not accepted within a fixed period, he would retire to the Dardanelles, and there await the instructions of his Government. M. de Bourqueney communicated at the same time his intentions to his colleagues of the corps diplomatique, and our readers already know how the ultimatum of the Ambassador was accepted, and what measures were prescribed in consequence by the Porte. In consequence of the various impressions which the French displayed by France in enforcing respect for the rights and interests committed to her care will produce in Syria and generally throughout the Levant, we likewise feel happy that the solution of that serious difference will be the result of the friendly and firm relations with the Porte, and that the Embassy which has had the effect of drawing closer the ties which unite it to France, and to the general policy of western Europe. The accession to power of Reschid Pacha is a signal proof of that disposition. The new Minister for Foreign Affairs is the most eminent man of a party confident that Turkey cannot be regenerated unless it boldly enters on a system of reform and progress, at the same time that it is animated by a most profound and sincere attachment to Turkish nationality. By the experience and knowledge he has acquired during his residence in the freest and most enlightened countries in the world, Reschid Pacha is the man best qualified to guide his country in the roads of civilization.—*Times*, Nov. 15.

